

VIIMASED MANITSUSED JA HOIATUSED

KUI Jeesus oli oma hüvastijätujutluse üheteistkümnele apostlile lõpetanud, vestles ta nendega mitteametlikult, tuletades meelde paljusid koos ja eraldi läbielatud sündmusi. Lõpuks galilealased taipasid, et nende sõber ja õpetaja valmistub neist lahkuma, ja nad haarasid lootusega kinni töotusest, et Jeesus on veidi aja pärast taas nendega, ent kipusid unustama, et see uus külastus pidi samuti olema lühiajaline. Paljude apostlite ja juhtivate jüngrite arvates tähendas see lubadus lühikeseks ajaks (ülestõusmise ja taevasse mineku vahelisel ajal) tagasi tulla, et Jeesus läheb vaid mõneks ajaks oma Isa külastama ja naaseb siis kuningriiki rajama. Tema õpetuse selline tõlgendus oli kooskõlas ka nende varasemate uskumuste ja innukate lootustega. Et nende eluaegsed uskumused ja soovide täitumise lootused selliselt kokku langesid, polnud neil raske leida Meistri sõnadele tõlgendust, mis nende pingsaid igatsusi õigustaksid.

² Kui hüvastijätujutlus oli läbi arutatud ja nende mõtteis settima hakanud, andis Jeesus jälle kuulamiseks märku ning hakkas oma viimaseid manitsusi ja hoiatusi andma.

1. VIIMASED LOHUTUSSÕNAD

¹ Kui üksteist apostlit olid istet võtnud, tõusis Jeesus püsti ja pöördus nende poole: „Seni, kuni ma veel inimesena teie juures olen, võin viibida teie seas või kogu maailmas vaid üksikisikuna. Kui aga mind on sellest surelikust olemusest vabastatud, saan tagasi pöörduda teist igaühe ja kõigi teiste sellesse taevariigi evangeliumisse uskujate sisimasse. Nii kehastub Inimese Poeg vaimselt kõigi tõeliste uskujate hinges.

² Kui ma olen naasnud teie sekka elama ja teie kaudu töötama, võin teid juhtida paremini selles elus ja suunata läbi paljude elupaikade tulevases elus taevaste taevas. Elu Isa igaveses loodus ei ole lõputu isekas jõudeelu ja puhkus, vaid pigem lakkamatu edasiliikumine armus, tões ja auhiilguses. Igaüks paljudest-paljudest elupaikadest minu Isa majas on peatuskoht, elu, mis on mõeldud ettevalmistuseks sellele järgne vaks eluks. Nii liiguvad valguselapsed edasi auhiilgusest auhiilgusesse, kuni jõuavad jumalikku seisundisse, milles nad saavad vaimselt täiustunuks, nagu Isa on kõiges täiuslik.

³ Kui te pärast minu lahkumist mulle järgneda tahate, püüdke tõsiselt elada minu õpetuste vaimus ja minu eluideaali järgi — minu Isa tahet täites. Tehke

seda selle asemel, et matkida minu lihalikku inimelu, mida ma olin sunnitud selles maailmas elama.

⁴ Isa saatis mind sellesse maailma, aga ainult vähesed teist on otsustanud mind täielikult vastu võtta. Ma valan oma vaimu välja kogu liha peale, aga mitte kõik inimesed ei soovi võtta seda uut õpetajat hinge teejuhiks ja nõustajaks. Aga neid paljusid, kes ta vastu võtavad, valgustatakse, puhastatakse ja lohutatakse. Ning see Tõe Vaim saab neis elava vee allikaks, kust vesi purskub igavesse ellu.

⁵ Ja nüüd, mil ma olen teist lahkumas, tahaksin öelda teile mõned lohutavad sõnad. Rahu jätan ma teile, oma rahu annan ma teile. Ma ei tee neid kingitusi nii, nagu teeb kingitusi maailm — mõõdu järgi —, vaid annan teile igaühele kõike, mida te tahate vastu võtta. Ärgu olgu teie südames muret ja ärge kartke. Olen teid hoiatanud, et Inimese Poeg surmatakse, aga ma kinnitan, et tulen tagasi, enne kui Isa juurde lähen, ehkki vaid lühikeseks ajaks. Kui ma olen Isa juurde tõusnud, saadan kindlasti teie juurde uue õpetaja, kes jääb päriselt teie südameisse. Kui te seda kõike sündimas näete, ärge kohkuge, vaid pigem uskuge, sest teadsite seda ette. Olen armastanud teid suure kiindumusega ega lahkukuks teist, kuid see on Isa tahe. Minu tund on tulnud.

⁶ Äрге kahelge üheski neist tõdedest ka siis, kui tagakiusamised on teid laiali paisanud ja paljud mured masendanud. Kui te arvate, et olete maailmas üksi, tean mina teie eraldatusest, nii nagu teie teate minu omast, kui teid on igaüht ise suunda paisatud ja Inimese Poeg tema vaenlaste kätte jäetud. Aga ma pole kunagi üksi, Isa on alati minuga. Ma palvetan teie eest ka sel ajal. Ma rääkisin teile kõike seda, et te saaksite rahu, saaksite senisest veel rohkem rahu. Siin maailmas ootavad teid ees katsumused, aga ärge muretsege, ma olen selles maailmas võidu saavutanud ja näidanud teile kätte igavese rõõmu ja igikestva teenimise tee.”

⁷ ¶ Jeesus annab rahu oma kaaslastele, kes Isa tahet täidavad, aga see pole rahu, mida toovad ainelise maailma rõõmud ja naudingud. Uskmatud materialistid ja fatalistid võivad loota ainult kaht liiki rahu ja hingelohutust: nad peavad olema kas stoikud, kes on otsustanud kindlalt vältimatule vastu astuda ja kannatada ära ka halvim, või optimistid, kes alati hellitavad seda igavesti inimrinnas pulbitsevat lootust, igatsedes asjatult rahu, mis kunagi päriselt ei saabu.

⁸ Teataval määral on nii stoitsismist kui ka optimisist maa peal elades kasu, aga kummalgi pole midagi ühist selle ülimal rahuga, mida Jumala Poeg oma lihali kele vendadele kingib. Rahu, mida Miikael jagab oma maistele lastele, on seesama rahu, mis täitis tema enda hinge siis, kui ta elas inimesena sellesamas maailmas oma surelikku elu. Jeesuse rahu on rõõm ja rahuldus, mida kogeb Jumalat tundev inimene, kes on teada saanud, kuidas lihalikku surelikku elu elades Jumala tahet täita. Jeesuse meelerahu rajanes absoluutsel inimlikul usul jumaliku Isa targa ja osavõtliku hoolitsuse olemasolusse. Jeesusel oli maa peal muresid, teda on ekslikult isegi „kurvaks inimeseks” nimetatud, kuid kõigis oma kogemustes sai ta lohutust sellest usaldusest, mis andis talle pidevalt jõudu jätkata oma elueesmärgi poole püüdlemist täie veendumusega, et ta täidab Isa tahet.

⁹ Jeesus oli otsustav, järjekindel ja igati pühendunud oma missiooni täitmisele, kuid ta polnud tundetu ja kalgistunud stoik, vaid püüdis alati näha oma elukogemuste rõõmsamaid aspekte, olemata samas pime enesepeetuse küüsis optimist. Meister teadis ette kõike, mis temaga pidi juhtuma, ega kartnud. Igale poolehoidjale rahu jaganud, võis ta nüüd öelda: „Ärgu olgu teie süda mures ega kartuses.”

¹⁰ Seega on Jeesuse rahu niisuguse poja rahu ja kindlustunne, kes täielikult usub, et tema elu ajas ja igavikus on turvaliselt ja tervenisti tema kõiketeadva, kõiki armastava ja kõikvõimsa vaim-Isa kätes. Ja see on tõepoolest rahu, mis ületab sureliku meelega arusaamisvõimet, kuid millest uskuv inimhing võib jäägitut rõõmu tunda.

2. ISIKLIKUD HÜVASTIJÄTUMANITSUSED

¹ Meister oli lõpetanud oma hüvastijātu-juhtnööri ja lõplike manitsuste andmise apostlite rühmale kui tervikule. Nüüd jättis ta kõigiga eraldi hüvasti, andes igäihele koos hüvastijätuõnnistusega isiklikke nõuandeid. Apostlid olid laua ääres samadel kohtadel, nagu viimset õhtusöömaega alustades. Nad tõusid kordamööda püsti, kui Jeesus ümber laua liikus ja neid ühekaupa kõnetas.

² ¶ Johannesele ütles Jeesus: „Sina, Johannes, oled minu vendadest noorim. Sa oled olnud mulle väga lähedane ja ehkki ma armastan teid kõiki sama armastusega, mida isa kingib oma poegadele, määras Andreas sind üheks kolmest, kes pidid alati minu lähedale jääma. Peale selle oled sa tegutsenud ja pead ka edaspidi tegutsema minu nimel paljudes küsimustes, mis puudutavad minu maist peret. Ja ma lähen, Johannes, Isa

juurde täie kindlusega, et sa hoolitsed ka edaspidi minu veresugulaste eest. Vaata, et nende praegune peataolek minu missiooni suhtes ei takistaks sind mingil viisil andmast neile kõikvõimalikku tuge, nõu ja abi, mille kohta tead, et minagi seda neile annaksin, kui lihasse jääksin. Ja kui nad kõik näevad viimaks valgust ning astuvad ühiselt taevariiki, kus teie neid rõõmsalt tervitate, siis loodan, et sina, Johannes, tervitad neid ka minu poolt.

³ Nüüd, mil algavad mu maise elujärgu lõputunnid, jää minu lähedusse, et ma saaksin oma perekonna jaoks sulle sõnumeid usaldada. Mis puutub töösse, mille Isa minu kätte on andnud, siis see on nüüd lõpule jõudnud; jäänud on veel minu lihalik surm ja ma olen valmis sellest viimasest karikast jooma. Ent mis puutub minu maise isa Joosepi mulle jäetud kohustus-tesse, siis olles neid küll elu jooksul ise täitnud, pean nüüd lootma sinule, et sa minu asemel kõik need küsimused lahendaksid. Ma olen valinud sind, Johannes, seda minu asemel tegema, sest sa oled noorim ja elad väga tõenäoliselt teistest apostlitest kauem.

⁴ Kunagi nimetasime sind ja su venda piksepoegadeks. Sa alustasid koos meiega tahtejõulise ja sallimatuna, kuid oled väga palju muutunud sellest ajast saadik, kui soovisid, et ma piksenoole teadmatuid ja mõtlematuid uskmataid nuhtlema kutsuksin. Aga sa pead veel enam muutuma. Sinust peab saama selle uue käsu apostel, mille ma teile täna õhtul avaldasin. Pühenda oma elu sellele, et õpetad oma vendi armastama üksteist nii, nagu mina teid olen armastanud.”

⁵ Johannes Sebedeus seisis seal ülakambris, pisarad mööda põski alla voolamas, vaatas Meistrile otsa ja küsis: „Seda ma teen, mu Meister, aga kuidas saaksin õppida oma vendi veelgi enam armastama?” Ja Jeesus vastas: „Sa õpid oma vendi rohkem armastama siis, kui oled enne õppinud rohkem armastama nende taevast Isa ja hakanud hoopis enam tundma siirast huvi nende heaolu vastu ajas ja igavikus. Ja kogu seda inimlikku huvi edendab mõistev osavõtlikkus, isetu teenimine ja piiramatu andestus. Mitte keegi ei tohiks sinu noorust põlata, ent ma manitsen sind, et sa võtaksid alati hoolikalt arvesse asjaolu, et vanus tähendab sageli kogemust ning et maistes asjades ei saa tegelikku kogemust mitte millegagi asendada. Püüa elada rahu kõigi inimestega, eriti oma vendadega taevariigi vennaskonnast. Ja pea alati meeles, Johannes, et sa ei võitleks nende hingedega, keda tahaksid taevariiki võita.”

⁶ ¶ Siis tegi Meister oma lavatsist möödudes Juudas Iskarioti koha kõrval põgusa peatuse. Apostlid olid üsna üllatunud, et Juudas polnud veel tagasi, ja tahtsid

väga teada, mida tähendas Jeesuse kurb näoilme, kui ta reeturi tühja koha juures seisis. Ühelgi neist, välja arvatud ehk ainult Andreasel, polnud aga vähimatki aimu, et nende varahoidja oli läinud oma Meistrit reetma, nagu Jeesus oli neile juba varem ja ka selle õhtusöögi ajal vihjanud. Oli juhtunud nii palju asju ja nad olid Meistri teate, et üks neist ta ära annab, sootuks unustanud.

⁷ ¶ Nüüd astus Jeesus seloot Siimoni juurde, kes tõusis ja kuulas järgmist manitsust: „Sa oled tõeline Aabrahami poeg, aga küll ma olen näinud vaeva, et sinust selle taevariigi poega teha. Ma armastan sind ja ka kõik sinu vennad armastavad sind. Ma tean, Siimon, et sa armastad nii mind kui ka taevariiki, aga sa oled kindlalt otsustanud kujundada selle saabuva taevariigi oma tahte kohaselt. Tean väga hästi, et sa mõistad lõpuks minu evangeeliumi vaimset olemust ja tähendust ning teed vapralt tööd selle kuulutamiseks, kuid mul on mure selle pärast, mis võib juhtuda pärast minu lahkumist. Mul oleks hea meel teada, et sa ei löö vankuma. Oleksin õnnelik, kui võiksin olla kindel, et ka pärast seda, kui ma olen Isa juurde läinud, jääd sa ikka mu apostliks edasi ja käitud taevariigi saadiku kohaselt.”

⁸ Vaevalt oli Jeesus seloot Siimoni kõnetanud, kui tulihingeline patrioot silmi pühkides vastas: „Meister, ära karda minu ustavuse pärast. Olen pööranud selja kõigele, et võiksin pühendada oma elu sinu taevariigi rajamisele maa peal, ja ma ei löö vankuma. Olen seni talunud kõiki pettumusi ega hülga sind.”

⁹ Ja siis ütles Jeesus kätt Siimoni õlale pannes: „Tõesti on värskendav kuulda sind nii rääkimas, eriti sellisel ajal kui praegu, aga, mu hea sõber, sa ei tea ikka veel, mida sa räägid. Ma ei kahtleks hetkegi sinu ustavuses ja pühendumuses, ma tean, et sa lähed sid kõhklematult võitlusse ja sureksid minu eest, nagu kõik need teisedki,” (ja kõik noogutasid selle kinnituseks) „aga teil pole vaja seda teha. Olen teile korduvalt öelnud, et minu taevariik pole sellest maailmast ning et minu jüngrid ei hakka selle rajamise eest võitlema. Olen seda sulle, Siimon, palju korranud, aga sa keeldud tõde tunnistamast. Mulle ei valmista muret sinu ustavus minule ja taevariigile, aga mida teed sa siis, kui ma lahkun ja sa lõpuks mõistad, et pole minu õpetuse tähendusest aru saanud, ning pead kohandama oma väärarusaamad tõsiasjaga, et taevariigis valitseb teistsugune, vaimne elukorraldus?”

¹⁰ Siimon tahtis veel midagi öelda, aga Jeesus tõstis käe, peatas ta ning jätkas: „Keegi minu apostlitest ei ole sinust siirama ja ausama südamega, kuid samas

pole ükski neist pärast minu lahkumist nii vapustatud ja masendatud kui sina. Kõigis sinu kartustes jääb minu vaim sinuga ja su vennad ei hülga sind. Ära unusta, mida ma olen sulle õpetanud maise kodakondsuse suhtest pojaseisusega Isa vaimuriigis. Mõttele hästi järele kõige üle, mis ma olen sulle rääkinud sellest, et keisrile tuleb anda, mis keisri oma, ja Jumalale, mis Jumala oma. Pühenda, Siimon, oma elu tõestamisele, kui edukalt võib surelik inimene täita minu käsku tunnistada üheaegselt ilmalikku kohustust tsiviilvõimude ees ja kohustust vaimselt teenida taevariigi vennaskonnas. Kui tahad, et Tõe Vaim sind õpetab, ära lase tekkida vastuolul maise kodakondsuse ja taevase pojaseisuse nõuete vahel, kui just ilmalikud valitsejad ei hakka sinult nõudma vaid Jumalale kuuluvaid avaldusi ja palveldamist.

¹¹ ¶ Ja kui sa nüüd, Siimon, lõpuks kõike seda mõistad ja raputad endalt rõhutusetunde ning lähed jõuliselt seda evangeeliumi kuulutama, siis ära unusta, et mina olin sinuga kõigi nende kartuste ajal ja tulen koos sinuga lõpuni. Sa jääd alati minu apostliks ning kui sa oled kord valmis nägema vaimusilmaga ja allutama oma tahte täielikumalt taevase Isa tahtele, naased tööle minu saadikuna. Mitte keegi ei võta sinult volitusi, mis mina olen sulle andnud, ainuüksi sellepärast, et sul läheb minu õpetatud tõdedest arusaamisega kauem aega. Ja nii hoiatan ma sind, Siimon, taas, et see, kes võitleb mõõgaga, langeb mõõga läbi, samas kui see, kes võitleb vaimus, saavutab igikestva elu tulevases taevariigis ning rõõmu ja rahu praeguses kuningriigis. Kui sulle usaldatud töö maa peal lõpule jõuab, istud sa, Siimon, sealses taevariigis minu kõrval. Usu ka edaspidi minusse ja sellesse, mis ma olen sulle ilmutanud, ja sa saad kingituseks igavese elu.”

¹² ¶ Kui Jeesus oli lõpetanud jutu seloot Siimoniga, astus ta Matteus Leevi juurde ja ütles: „Sa ei pea enam apostlite varalaeka eest hoolitsema. Varsti, üsna varsti paisatakse teid kõiki laiali; teil ei lubata rõõmu tunda isegi lohutavast ja toetavast koosolemisest mõne oma vennaga. Kui sa lähed taevariigi evangeeliumi jutlustama, pead leidma endale uued kaaslased. Koolituse ajal saatsin ma teid välja kahekaupa, aga nüüd, kui ma teist lahkun ja sina sellest vapustusest toibud, lähed üksi välja igasse maailma otsa kuulutama seda head uudist, et usust elustavat jõudu saanud surelikud on Jumala pojad.”

¹³ Siis küsis Matteus: „Aga Meister, kes meid saadab ja kuidas me teame, kuhu minna? Kas Andreas näitab meile teed?” Ja Jeesus vastas: „Ei, Leevi, Andreas ei hakka teid enam evangeeliumi kuulutamisel suu-

nama. Ta jääb küll kuni uue õpetaja saabumiseni teie sõbraks ja nõuandjaks, aga siis juhib Tõe Vaim teie igapäevaste tööd taevariigi laiendamise nimel. Alates sellest päevast tollimajas, mil sa otsustasid mind järgida, on sinuga toimunud palju muutusi, kuid neid on veel palju vaja, enne kui sa suudad näha oma vaimusilmas vennaskonda, milles pagan istub vennalikult juudi kõrval. Aga järgi soovi võita juurde oma juutidest vendi seni, kuni jääd täiesti rahule, ning pöördu siis täie jõuga paganate poole. Ühes, Leevi, võid sa kindel olla: sa oled võitnud oma vendade usalduse ja kiindumuse, nad kõik armastavad sind.” (Ja kõik kümme andsid märku, et nad nõustuvad Meistri sõnadega.)

¹⁴ „Leevi, ma tean päris palju sinu vendadele teadmata muredest, ohvritest ja vaevadest varalaeka täitmisel ning olen rõõmus, et ehkki koti kandjat pole kohal, on tõlnerist saadik siin minu hüvastijätku-koosviibimisel taevariigi saadikute seas. Ma palvetan, et sa võiksid vaadelda minu õpetuse tähendust vaimusilmadega. Kui sinu südamesse tuleb uus õpetaja, järgne tema juhtimisele ja lase oma vendadel — ning kogu maailmal — näha, mida Isa võib teha vihatud maksukoguja heaks, kes julges järgida Inimese Poega ja uskuda taevariigi evangeeliumisse. Olen armastanud sind, Leevi, algusest peale nagu neid teisi galilealasi. Teades hästi, et ei Isa ega Poeg tee inimestel vahet, jälgi, et sinagi ei teeks vahet nende vahel, kes hakkavad sinu jutlustamistöö tulemusena evangeeliumisse uskuma. Ja seepärast, Matteus, pühenda kogu oma tulevane teenistus näitamisele, et Jumal ei tee inimestel vahet, et Jumala silmis ja taevariigi vennaskonnas on kõik inimesed võrdsed ja kõik uskuvad Jumala pojad.”

¹⁵ ¶ Siis astus Jeesus Jaakobus Sebedeuse juurde, kes seisis vaikides, kui Meister tema poole pöördus, ja ütles: „Jaakobus, kui sa kord tulid koos oma noorema vennaga taotlema endale eeliseid taevariigi auametite jagamisel ja ma ütlesin teile, et see au on Isa annetada, siis küsisin, kas te olete suutelised jooma minu karikast, ja te mõlemad vastasite, et olete. Ehkki te tol ajal polnud selleks suutelised ega ole ka praegu, valmistavad teid selleks teenistuseks ette kogemused, mis teile tuleb omandada. Te vihastasite tol korral teisi vendi oma käitumisega. Kui nad pole teile veel täielikult andeks andnud, andestavad nad siis, kui näevad teid minu karikast joomas. Olenemata sellest, kas sinu jutlustamistöö kestab pikka või lühikest aega, olgu sinu hing kannatlik. Kui tuleb uus õpetaja, lase tal endale õpetada kaastundlikku tasakaalukust ja osavõtlikku sallivust, mis sünnib ülimest usaldusest minu vastu ja täielikust alistumisest Isa tahtele. Pühenda oma

elu sellele, et näidata Jumalat tundva ja Pojasse uskuva jüngriniimlikku kiindumust ja jumalikku väärrikust. Ja kõik, kes nii elavad, ilmutavad evangeeliumi ka oma surmaga. Sinu ja su venna Johannese teed lähevad lahku ja üks teist jõuab võib-olla minu juurde igavesse taevariiki ammu enne teist. Teil oleks väga kasulik õppida, et tõeline tarkus hõlmab peale julguse ka taktitunnet. Peaksite õppima lisaks aktiivsusele ka tarkust. Kunagi saabuvad need ülevad hetked, mil minu jüngrid annavad kõhklematult evangeeliumi eest elu, aga kõigis igapäevastes olukordades oleks hoopis õigem uskmatute raevu vaigistada, et elu jätkata ja rõõmsaid uudiseid edasi jutlustada. Niivõrd, kui see on sinu võimuses, ela maa peal kaua, et sinu palju aastaid kestev elu kannaks vilja taevariigile võidetud hingedes.”

¹⁶ ¶ Kui Meister oli Jaakobus Sebedeusele kõnelemise lõpetanud, astus ta selle lauaotsa juurde, kus oli Andreas, ja ütles oma ustavale abilisele silma vaadates: „Andreas, sa oled taevariigi saadikute tegevjuhina mind truult esindanud. Ehkki sa oled vahel kahelnud ja mõnikord ka ohtlikku pelgikkust üles näidanud, oled sa siiski alati oma kaaslaste siira õigluse ja silmapaistva aususega kohelnud. Alates sinu ja su vendade pühitsemisest taevariigi saadikuteks on teie rühm kõiki oma haldusasju ise ajanud, kui mitte arvestada seda, et mina määrasin sind nende valitute tegevjuhiks. Üheski teises ajalikus asjas pole ma teie otsuseid suunanud ega mõjutanud. Aga seda tegin ma selleks, et kõik teie rühma edasised otsused saaksid kindla suuna. Minu universumis ja Isa universumite universumis koheldakse meie vendadest poegi kõigis nende vaimsetes suhetes üksikisikutena, ent kõigis rühmasuhetes näeme alati ette kindla juhtimise. Meie taevariigis valitseb kord ja alati, kui kaks või enam loodudolendit teevad koostööd, hooldetakse selle eest, et keegi neist on vastutaja, kellel on võim.

¹⁷ Et ma määrasin sinu, Andreas, oma vendade ülemaks ja et sa oled seda tööd teinud minu isikliku esindajana, vabastan ma nüüd lahkudes ja oma Isa juurde minnes sind kõigist ajalikest ja haldusega seotud kohustustest. Nüüdsest ei ole sul oma vendade üle enam muud võimu peale selle, mille oled ära teeninud nende vaimse juhina ja mida vennad seepärast lahkelt tunnistavad. Sellest tunnist alates ei allu su vennad enam sinule, kui nad just ei taasta sinu võimu mõne juriidilise toiminguga pärast seda, kui mina olen Isa juurde läinud. Ent vabastamine selle rühma haldusjuhi kohustustest ei vähenda mingil viisil sinu moraalselt kohustust teha kõik, mis sinu võimuses, et hoida oma

vendi kindla ja armastava käega koos vahetult eelseisval katsumuste ajal, mis paratamatult jääb minu lihaliikust kehast lahkumise ja uue õpetaja saabumise vahele; see õpetaja tuleb teie südameisse ja juhib teid lõpuks kogu tõe juurde. Valmistudes teist lahkuma, vabastan sind kõigist halduskohustustest, mis jõustusid ja olid jõus minu viibides teie seas. Nüüdsest on mul teie üle ja teie seas ainult vaimne võim.

¹⁸ Kui su vennad soovivad sind oma nõuandjaks jätta, peaksid sa kõigis ilmalikes ja vaimsetes asjades andma oma parima, et edendada rahu ja kooskõla siiraste evangeeliumisse uskujate eri rühmade seas. Pühenda oma ülejäänud elu sellele, et edendada oma vendade seas vennaliku armastuse praktilisi aspekte. Ole minu lihaliike vendade vastu hea, kui nad hakkavad sellesse evangeeliumisse täielikult uskuma. Ilmuta armastavat ja erapooletut pühendumist nii kreeklastele läänes kui ka Abnerile idas. Ehkki mu apostlid paisatakse peagi laiali maailma nelja ilmakaarde, et nad kuulutaksid seal head uudist päästmisest ja Jumala poja seisusest, pead sina hoidma neid koos vahetult eelseisval katsumuste ajal, tol pingsa proovilepaneku ajal, mil sa pead õppima uskuma sellesse evangeeliumisse ilma minu isikliku kohalolekuta, oodates samal ajal uue õpetaja, Tõe Vaimu saabumist. Ja nii, Andreas, ei hakka sa ehk küll tegema inimeste silmis suuri tegusid, kuid ole rahul sellega, et oled nende tegude tegijate õpetaja ja nõuandja. Tee oma maine töö lõpuni ja jätka seda igaveses taevariigis, sest kas pole ma sulle korduvalt öelnud, et mul on peale selle karja ka teisi lambaid?”

¹⁹ ¶ Siis läks Jeesus edasi Alfeuse kaksikute juurde ja ütles nende vahele seisma jäädes: „Mu väikesed lapsed, teie kuulute ühte kolmest vendaderühmast, kes otsustasid mind järgida. Kõik te kuus olete hästi töötanud rahu oma liha ja verega, kuid mitte keegi pole seda teinud paremini kui teie. Meid ootavad kohe ees rasked ajad. Võib-olla te ei saa kõigest aru, mis teie ja teie vendadega toimub, aga ärge kunagi kahelge selles, et teid kutsuti kord taevariigi tööd tegema. Mõnda aega pole teil enam rahvahulki juhtida, aga ärge laske end heidutada. Kui teie elutöö lõpule jõuab, võtan ma teid vastu kõrgel, kus te hiilguses jutustate oma pääsemisest seeravivägedele ja kõrgete Jumala Poegade hulkadele. Pühendage oma elu lihtsa töörügamise ülenendamisele. Näidake kõigile maapealsetele inimestele ja taevainglitele, kui rõõmsameelselt ja julgelt võib surelik inimene pöörduda tagasi oma endise töö juurde, ehkki oli mõneks ajaks kutsutud Jumala erilisse teenistusse. Kui teie töö taevariigi välistes asjatoimetustes praegu läbi saab, peaksite minema tagasi oma en-

diste tööde juurde, saanud uut valgustust Jumala poja seisuse kogemusest ja ülevast arusaamisest, et Jumalat tundva inimese jaoks pole olemas niisugust asja nagu lihtne töö või ilmalik rügamine. Teie jaoks, kes te olete töötanud koos minuga, on kõik pühaks saanud ja kogu maine töö muutunud Jumal-Isa teenimiseks. Kui te kuulete uudiseid oma endiste apostlitest kaastlaste tegemistest, rõõmustage koos nendega ja jätkake oma igapäevatööd nagu need, kes kuuluvad Jumala kaaskonda ja teda järgides teda teenivad. Te olete olnud minu apostlid ja jääte nendeks alati ning ma pean teid tulevases taevariigis mees.”

²⁰ ¶ Siis astus Jeesus Filippuse juurde, kes tõusis ja kuulis oma Meistrilt järgmist sõnumit: „Filippus, sa oled esitanud mulle palju rumalaid küsimusi, aga ma olen igati püüdnud neile kõigile vastata ja nüüd tahan vastata viimasele niisugusele küsimusele, mis sinu väga ausas, kuid vaimsuseta meeles on tekkinud. Kogu selle aja, kui ma sulle praegu lähenesin, küsisid sa endalt: „Mida ma küll peale hakkan, kui Meister lahku ja meid maailma üksi jätab?” Oh sind sinu vähese usuga! Ja ometi on sul seda peaaegu sama rohkesti kui paljudel sinu vendadel. Sina, Filippus, oled olnud hea majandusülem. Sa oled meid vaid mõnel korral hättajätnud ja paari tegematajätmist kasutasime me Isa auhiilguse ilmutamiseks. Sinu majandusülematöö on peaaegu lõppenud. Peagi pead sa hakkama põhjalikumalt tegema tööd, mida sind on kutsutud tegema — jutlustama taevariigi evangeeliumi. Filippus, sa oled alati tahtnud, et sulle näidataks suuri asju, ja üsna peasa näedki neid. Palju parem oleks, kui sa näeksid seda kõike tänu usule, ent kuna sa oled siiras olnud isegi oma ainelisele nägemisvõimele lootes, näed oma elu jooksul veel minu sõnade täitumist. Ja kui sind õnnistatakse vaimse nägemisvõimega, asu tööle ja pühenda oma elu üritusele, mis juhib inimkonna Jumala ja igaveste reaalsuste otsingutele vaimse usu silma, mitte ainelise meelega silma abil. Pea meeles, Filippus, et sul on maa peal täita suur missioon, sest maailm on täis neid, kes vaatavad elule just nii, nagu sina oled kaldunud seda tegema. Sul on teha suur töö ja kui see on usus lõpule viidud, tuled sa minu taevariiki ning ma näitan sulle meeeldi seda, mida silmad pole näinud, kõrvad kuulnud ja inimmeel tajunud. Vahepeal ole vaimuriigis nagu väike laps ja luba mul uue õpetaja vaimuna sind vaimuriigis edasi juhtida. Nii saan teha sinu heaks palju sellist, mida ei suutnud teha siis, kui viibisin sinu juures selle maailma surelikuna. Ja pea, Filippus, alati meeles, et see, kes on näinud mind, on näinud Isa.”

²¹ ¶ Siis läks Meister Naatanaeli juurde. Kui Naata-

nael tõusis, käskis Jeesus tal istuda, laskus tema kõrvale ja ütles: „Naatanael, sellest ajast peale, kui sinust sai minu apostel, oled sa õppinud elama eelarvamustest kõrgemal ja olema väga salliv. Aga sul on veel palju õppida. Sa oled olnud selles mõttes oma kaaslastele õnnistuseks, et sinu alatine siirus on neid manitsenud. Kui mina olen läinud, võib su avameelsus sinu head läbisaamist oma vanade ja uute vendadega häirida. Sa peaksid selgeks saama, et isegi head mõtet tuleb esitada vastavalt kuulaja intellektuaalse ja vaimse arengu tasemele. Siirusest on taevariigitoos kõige rohkem kasu siis, kui sellega kaasneb taktitunne.

²² Kui sa ainult õpiksid töötama koos oma vendadega, võiksid saavutada püsivamaid tulemusi, aga kui sa leiad end otsimas neid, kes mõtlevad samamoodi nagu sina, pühenda oma elu selle tõestamisele, et Jumalat tundvast jüngrist võib saada taevariigi ülesehitaja ka siis, kui ta on maailmas üksi ja oma uskujatest kaaslastest täiesti eraldatud. Ma tean, et sa oled lõpuni ustav, ja võtan sind kunagi hea meelega vastu oma kõrge taevariigi avaramasse teenistusse.”

²³ Siis küsis Naatanael Jeesuselt: „Olen kuulnud sinu õpetust sellest ajast saadik, kui sa mind selle taevariigi teenistusse kutsusid, aga ausalt öeldes ei saa ma kõigi sinu sõnade tähendusest päriselt aru. Ma ei tea, mis meid nüüd ees ootab, aga arvan, et enamik mu vendi on samamoodi kimbatuses, ehkki kõhklevad oma segadust tunnistamast. Kas sa saad mind aidata?” Jeesus vastas, kätt Naatanaeli õlale pannes: „Mu sõber, pole sugugi üllatav, et sa satud kitsikusse, püüdes minu vaimsete õpetuste tähendusest aru saada, sest sind koormavad nii väga juutide traditsioonidest tulenevad eelarvamused ja viib segadusse pidev kalduvus tõlgendada minu evangeeliumi vastavalt kirjatundjate ja variseride õpetustele.

²⁴ Olen teile palju suuliselt õpetanud ja teie seas oma elu elanud. Olen teinud kõik mis võimalik, et valgustada teie meelt ja vabastada hinge, ning seda, mida te pole suutnud saada minu õpetustest ja minu elust, peate olema valmis saama sellelt kõigi õpetajate meistritl — tegelikust kogemusest. Kõigis neis teid ees ootavates kogemustes käin ma teie ees ja teiega on ka Tõe Vaim. Ära kardada, seda, millest sa praegu aru ei saa, ilmutab sulle uus õpetaja, kui ta kord tuleb, kogu sinu ülejäänud maise elu ja igavestel ajastutel jätkuvatel õpingutel.”

²⁵ Ja siis ütles Meister nende kõigi poole pöördudes: „Ärge kohkuge sellest, et te ei saa evangeeliumi tähendusest täielikult aru. Te olete ainult piiratud võimetega surelikud inimesed, aga see, mis ma teile olen

õpetanud, on lõpmatu, jumalik ja igavene. Olge kannatlikud ja vaprad, sest teid ootavad ees igavesed ajastud, mil kogete samm-sammult, kuidas muutute täiuslikuks, nii nagu teie Isa Paradiisis on täiuslik.”

²⁶ ¶ Ja siis astus Jeesus Tooma juurde, kes tõustes kuulis teda ütlemas: „Toomas, sul on sageli usku väheks jäänud, aga kuigi sul on kahtluseperioode olnud, pole sa kunagi vaprust puudust tundnud. Ma tean hästi, et sa ei lase valeprohvetitel ega vääropetajatel end petta. Kui ma läinud olen, hindavad su vennad sinu kriitilist suhtumist uutesse õpetustesse seda enam. Ja kui teid kõiki eelseisvatel aegadel maailma eri paikadesse laiali pillutatakse, pea meeles, et sa jääd ikka minu saadikuks. Pühenda oma elu suurele tööle — näita, kuidas aineliselt meeletatud kriitiline inimene saab võitu harjumuspärastest intellektuaalsetest kahtlustest, sattudes silmitsi elava tõega, nagu juhtub vaimust sündinud meeste ja naistega, kes kannavad oma elus vaimuvilju ja armastavad üksteist nii, nagu mina olen teid armastanud. Toomas, ma olen rõõmus, et sa meiega ühinesid, ja tean, et pärast lühikest kimbatuseperioodi jätkad sa taevariigi teenimist. Sinu kahtlused on sinu vendi kimbatuse viinud, kuid minule pole need muret teinud. Ma usaldan sind ja lähen sinu ees kas või maailma kõige kaugematesse paikadesse.”

²⁷ ¶ Siis astus Meister Siimon Peetruse juurde, kes tõusis, kui Jeesus tema poole pöördus: „Peetrus, ma tean, et sa armastad mind ja pühendad oma elu taevariigi evangeeliumi avalikule kuulutamisele juutide ja paganate seas, aga mulle teeb muret, et minuga nii lähedastes suhetes veedetud aastad ei ole pannud sind rohkem mõtlema, enne kui midagi ütled. Missugused kogemused tuleb sul küll läbi elada, enne kui sa õpid oma suud pidama! Kui palju häda oled sa meile kaela toonud oma mõtlematu jutu ja jultunud enesekindlusega! Ja sa tood endale veel rohkem muresid kaela, kui sellest puudusest jagu ei saa. Sa tead, et su vennad armastavad sind sellest nõrkusest hoolimata, ja sa peaksid mõistma, et see puudus ei kahanda mingil viisil minu kiindumust sinu vastu, kuid see teeb sinust kehvema töötegitaja ega lakka kunagi sulle probleeme valmistamast. Aga tänaõhtused läbielamised on sulle kahtlemata suureks abiks. Ja see, mis ma nüüd sulle, Siimon Peetrus, ütlen, kehtib ühtviisi ka kõigi teiste siia kogunenud vendade puhul: täna õhtul on teil kõigil suur oht minu pärast komistada. Te teate, et on kirjutatud: „Karjast lüüakse ja karja lambad pillutatakse laiali”. Kui mind ei ole, on suur oht, et mõni teist alistub oma kahtlustele ja komistab selle kõige pärast, mis minuga juhtub. Aga ma luban teile praegu, et ma tu-

len mõneks ajaks teie juurde tagasi ja lähen siis teie ees Galileasse.”

²⁸ Siis ütles Peetrus, kätt Jeesuse õlale pannes: „Ma luban, et kui isegi kõik mu vennad peaksid sinu pärast järele andma kahtlustele, ei lase mina end segada millestki, mida sa võiksid teha. Tulen sinuga kaasa ja — kui vaja — suren sinu eest.”

²⁹ Kui Peetrus oma Meistri ees seisis, üleni värisevas tugevatest tunnetest ja tundes tema vastu ehtsat ülevoolavat armastust, vaatas Jeesus otse tema niiskeks muutunud silmadesse ning ütles: „Peetrus, tõesti, tõesti, ma ütlen sulle, veel enne kui kukk jõuab sel ööl kireda, oled sa minust kolm või neli korda lahti öelnud. Ja seda, mida sa ei jõudnud õppida, kui minu-ga rahuajal koos olid, õpid sa paljude murede ja kurvastuste kaudu. Ja kui sa oled selle vajaliku õppetun-

ni tõesti omandanud, peaksid oma vendi toetama ja jätkama evangeeliumi jutlustamisele pühendatud elu, ehkki võid sattuda vangi ja ehk isegi mulle järgneda, makstes armastava teenimise eest Isa taevariigi ülesehitamisel kõrgeimat hinda.

³⁰ Aga pea meeles minu lubadust: kui mind üles kutsutakse, jään mõneks ajaks veel teiega, enne kui Isa juurde lähen. Ja ma palun juba sel ööl Isalt, et ta tugevdaks teid kõiki selle vastu, mis teil nii varsti tuleb läbi elada. Ma armastan teid kõiki armastusega, millega Isa armastab mind, ja seepärast peaksite te nüüdsest üksteist armastama nii, nagu mina olen teid armastanud.”

³¹ ¶ Ja siis laulsid nad kiidulaulu ja lahkusid oma laagrisse Õlimäel.